

РЕШЕНИЕ

№ 1324

гр. София, 12.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 16.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **9777** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. Р. Т., със съдебен адрес - С., [улица], ет. 3, ап. 3, чрез адв. К., срещу отказ изх. № 9021 / 19. 10. 2011 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, по заявление по Закона за достъп до обществена информация вх. № 14951 и 14953 / 30. 09. 2011 г.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон, тъй като се касаело за обществена информация по смисъла на Закона за достъп до обществена информация. Моли съдът, да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ.

Ответникът - главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, чрез депозирано от процесуалния си представител становище, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление за достъп до обществена информация вх. № 95-00-42/ 28. 09. 2011 г., жалбоподателката С. Т., е поискала от министъра на правосъдието, да й предостави информация посочена в 3 точки, за това кои са били директорите на С. затвор между 1980 и 1990 година, кой от кога до кога е работил; да й се предоставят техни снимки и техни координати. Изрично е посочено, ако се сметне за необходимо, да се поиска

тяхното съгласие за предоставянето на информацията, по т. 3 на чл. 31 от ЗДОИ. Със заявление за достъп до обществена информация вх. № 95-00-43/ 28. 09. 2011 г., жалбоподателката С. Т., е поискала от министъра на правосъдието, да ѝ предостави информация посочена в 6 точки, за 4 лица осъдени на смърт от Върховния съд, за участие в т.нар. „Възродителен процес”, като информацията касае, в кои затвори са лежали лицата; кога и къде са изпълнени присъдите; кой е присъствал на изпълнението на наказанието; къде са погребани телата им; има ли издадени след изпълнението на наказанието смъртни актове, къде се намират те и кой ги е подписал; ако лицата са изпратени на друго място за изпълнение на присъдата, на какво основание е станало това и къде са изпратени за изпълнение. Изрично е посочено, че ако част от информацията не е налична, да ѝ се предостави информация за основанията и причините за това, както и данни за изпращане в архив, респективно решение на комисия за унищожаване или надлежна констатация за липсващи документи.

С писма от 29. 09. 2011 г., двете заявления за достъп до обществена информация са изпратени по компетентност на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” /ГДИН/, където са получили съответно номера 14951 и 14953 от 30. 09. 2011 г.

По подаденото искане, е последвал отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективизиран в писмо рег. № 9021 / 19. 10. 2011 г. на главния директор на ГДИН. С посоченото писмо, е уведомена жалбоподателката, че дирекцията няма задължение да събира, съхранява и предоставя лични данни за бившите си служители, а по отношение на искането, касаещо осъдените на смърт лица, е посочено, че е предвиден специален ред за предоставяне на информация по чл. 3, ал. 3, б. „б” от Наредбата за прилагане на чл. 4 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресираните лица /ЗПГРРЛ/ и то само на техните наследници.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

По делото няма представени доказателства, за датата на връчване на оспореното писмо, въпреки изричните указания от страна на съда до ответника, поради което в интерес на жалбоподателя, следва да се приеме че жалбата е подадена в срок. Писмо рег. № 9021 / 19. 10. 2011 г. на главния директор на ГДИН, макар и да няма съдържанието по чл. 38 от ЗДОИ, представлява изричен отказ за предоставяне на исканата информация, поради което доколкото засяга правата на адресата си, подадената от същия жалба е подадена от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

При издаването на оспореното писмо, е налице нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Оспореното писмо е издадено по повод подадено заявление за достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ и същото съдържа изричен отказ за предоставянето на информация, поради което представлява индивидуален административен акт, по смисъла на чл. 21 от АПК.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация” по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Р. Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

В същото време, видно от представеното по настоящото дело (стр. 20-21) становище от страна на процесуалния представител на ответника, имената на началниците на затвора

в [населено място] през периода 1980 – 1990 г. могат да бъдат установени, в случай на необходимост. При това положение, доколкото заеманата от тях длъжност е публична, отказа за предоставяне на информация с тази си част е неоснователен, включително и по отношение на периода, който всеки от тях е заемал тази длъжност. Твърденията, че ГДИН не поддържа информационна система относно посочените в заявлението обстоятелства /телефони, адреси и снимки/, доколкото не са оборени и не са налице данни, че ответника действително разполага с тази информация, води до законосъобразност на отказа в тази му част, но е следвало изрично да се посочи това в писмото. Следва да се отбележи, че заявителя изрично е посочил, че ако се сметне за необходимо, да се поиска тяхното съгласие за предоставянето на информацията. От страна на административния орган обаче не е спазена процедурата по чл. 31 от ЗДОИ и въобще не е посочено, че исканата информация касае трети лица и необходимо тяхното съгласие.

Доводите изложени в оспореното писмо и касаещи изпълнението на наказанията на осъдените на смърт лица отново не се споделят от настоящия състав. Твърденията, че е налице специален ред, визиращ чл. 3, ал. 3, б. „б” от Наредбата за прилагане на чл. 4 от ЗПГРРЛ, поради което на основание чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ не следва да се предоставя исканата информация, е неоснователен. Видно от чл. 1, ал. 1 от Наредбата, с нея се определят размерът и редът за изплащане на еднократно обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди на лица, репресирани заради техния произход, политически убеждения или религиозни вярвания през периода от 12 септември 1944 г. до 10 ноември 1989 г. В тази връзка, доколкото се претендира именно обезщетение за претърпени вреди от репресираните лица, правото на такова обезщетение е на самите лица или на техните наследници, като за доказване на претенцията се издава удостоверение по чл. 3, ал. 3, б. „б” от Наредбата. В същото време, приложното поле на ЗДОИ, е значително по – широк и не случайно в чл. 4, ал. 1, изр. 1, предл. I от ЗДОИ, е прокламирано, че всеки гражданин в Р. Б. има право на достъп до обществена информация. Още повече, че видно от лично дадените от жалбоподателката обяснения, същата има намерение да използва получената информация за създаването на филма, във връзка с т.нар. „възродителен процес”, който предвид на неговата значимост за „новата” история на Р. Б. определя надделяващия обществен интерес в случая.

От друга страна, е безспорно, че исканата информация се създава и съхранява от държавния орган, доколкото изрично в разпоредбите на чл. 131 (в действаща до 1998 г. редакция) от Закона за изпълнение на наказанията (отм.), е регламентирано че смъртното наказание се изпълнява от администрацията на затвора, като се посочват и лицата, които следва да присъстват.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С. Р. Т., отказ изх. № 9021 / 19. 10. 2011 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”.

ИЗПРАЩА преписката на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията, за предоставяне на достъп до исканата обществена информация по заявление по Закона за достъп до обществена информация вх. № 14951 и 14953 / 30. 09. 2011 г., съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: